

1830

ONS JUBELJAAR

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

1930

1 APRIL 1930

No. 7

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

— OPGERICHT IN 1896 —

Gij zult blijde tijdingen bekend maken, ja predik ze op de bergen, en op elke hooge plaats, en onder elk volk dat u zal toegestaan worden te zien.

Leer en Verbonden 19: 29.

EEN GEESTELIJK JUWEELTJE.

President John A. Widdsoe.

Een openbaring van buitengewone schoonheid en veelomvattende beteekenis werd door den Profeet Joseph Smith ontvangen in de maand Maart, honderd jaar geleden. Uit de vele daarin vervatte leerstukken steken er twee uit.

Eeuwige straf is niet eindeloze straf. Ieder mensch moet den vollen prijs van zijn zonden betalen, alleen gewijzigd door de gaven die op volle bekeering volgen, maar daar komt een einde, eenmaal, aan de oordeelen die de zondedaden iemand berokkenen. De genade gaat arm in arm met de gerechtigheid door de eeuwigheden heen. De Heere verklaarde aan den jeugdigen Profeet:

Er is niet geschreven, dat er geen einde aan deze foltering zal zijn, doch er is geschreven eindeloze foltering.....

Zie, Ik ben eindeloos, en de straf welke door Mij gegeven wordt, is eindeloze straf, want Eindeloos is mijn naam; daarom:

Eeuwige straf is God's straf;

Eindeloze straf is God's straf.

De Heere zal de mate der straf bepalen! Het oordeel wordt uitgemeten naar gelang van de zonde!

Dit was nieuw licht voor een wereld die eeuwenlang bedreigd was geworden, door afvallige priesters, met foltering in een bran-

dende hel, door eindelooze eeuwen heen. Dit was een redelijke verklaring van de goddelijke rechtvaardigheid. Dit strookte met de liefde Gods die de grondslag van het Evangelie is. Zulk een leerstelling moedigde niet de zonde maar wel den zondaar aan.

Tijdens de afgelopen eeuw hebben menschen en kerken alom de vroegere wreede, onmogelijke leer van toekomstige straf verworpen en aangenomen de nieuw-oude leer van gematigde rechtvaardigheid met de stilzwijgende conditie van eeuwige hoop. De laterdaagsche Profeet ging voorop.

De zending van den Heiland wordt met evengroote klaarheid omschreven in deze openbaring.

Jezus de Christus kwam op aarde, gehoorzaam aan een voorverordineerd plan. Hij zeide: „Ik heb den wil van Hem wiens Ik ben, namelijk den Vader, aangaande Mij vervuld en volbracht.” Zoo-doende werd Hij een volmaakt voorbeeld van overgave aan den wil Gods.

Het lijden dat Zijne zending eischte was hevig, de doodsstrijd van een God, boven het begrip van den sterfelijken mensch. „Welk lijden mij, God, den grootste van allen, deed sidderen van pijn, en uit elke porie bloeden, en zoowel lichamelijk als geestelijk lijden: en deed wenschen, dat Ik de bittere kelk niet behoefde te drinken en terug mocht deinzen”. Toch leed Hij met vreugde „deze dingen voor allen, opdat zij niet mochten lijden, indien zij zich zouden bekeeren.”

De belooning die op zulk een vrijwillige offerande volgde, was boven mate heerlijk — zooals de pijn boven mate vreeselijk was. Hij onderwierp alle dingen aan Zich en werd drager van alle gezag, ja zelfs van het gezag om den ouden vijand: Satan, te vernietigen. Aan het einde van den aardschen tijdduur zal het de Heiland zijn die het oordeel uitspreken zal over de inwoners der aarde, „een iegelijk mensch oordeelende naar zijne werken en de daden door hem verricht.”

Jezus is onze Leider, onze Broeder; het is Zijne Kerk; Hij is de Hoofdfiguur in het plan der zaligheid; Hij zal ons terugvoeren — zoo wij ons overgeven aan Zijne wet, zooals Hij zich overgaf aan den wil Zijns Vaders — in het eeuwige bijzijn van God onzen Vader.

Eenvoudige, heldere, prachtige leerstellingen! Hoe mooi passen ze in het waarheidsgebouw der Herstelling en bevredigen ze het dorsten van den denkenden geest. De openbaring sluit met doordringende woorden:

Kunt gij dit lezen zonder u te verheugen en uw hart van blijdschap, te verheffen?

Of kunt gij langer rondloopen als een blinde leidsman?

Of kunt gij nederig en zachtmoedig zijn, en uzelfen wijselijk voor Mij gedragen? Ja, kom tot Mij, uwen Heiland.

Na honderd jaar, nu de goede vruchten van de Herstelling zoo

duidelijk zichtbaar zijn, voelen wij diepe erkentelijkheid voor de verlichtende, troostende waarheden van het Evangelie van Jezus Christus.

PRIESTERSCHAPSVERGADERING.

1 April. Onderwerp: *Verskil van lotsbedeeling.*

Op de ontwikkeling van ons geestelijk leven heeft het levenslot een grooten invloed. Het werkt neerdrakkend als de mensch de speelbal der omstandigheden is en daarvoor zich willoos buigt. Daarentegen verheffend, als hij leert die omstandigheden te beheerschen en zijn lot zich dienstbaar maakt. De mensch is voor een deel kind van zijn lot, voor een deel is hij de smid van dat lot; voor een ander deel kan hij het zich ten goede keeren.

Volgens de oude Israëlieten zond Jehova, naar zijn ondoorgrondelijk welgevallen, voorspoed en tegenspoed. In voorspoed zagen zij een belooning voor de deugd, in tegenspoed een straf voor het kwaad. Wordt dit vooroordeel niet telkens weersproken door de ervaring? De psalmdichter worstelt met dit vraagstuk: „Ik was nijdig op de dwazen, ziende der goddeloozen vrede” (Nieuwere vertaling: „Ik was afgunstig op de overmoedigen, als ik zag dat het den booze wel ging”) Psalm 73 : 3. Toch leidt zijn ware vroomheid hem tot de conclusie: „Al bezwijkt mijn vleesch en hart, God is voor eenwig mijn rotssteen en mijn deel” (vers 26).

8 April. Onderwerp: *In blijde dagen.*

Oppervlakkig genoten, verstrooit en verwildert de voorspoed. In den godsdienstigen mensch wekt zij dankbare opgewektheid, ruimer levensopvatting en de behoefte om anderen te verblijden. De smart, die den onnadenkende terneerslaat of verbittert, kweekt geestkracht en mededoogen bij hem die waren levensernst bezit. De mengeling en afwisseling van voorspoed en smart verhoogen de poëzie en de waarde van het leven en wekken de overtuiging, dat niet uiterlijk geluk, maar innerlijke zegen het hoogste is. Het levenslot is een bont weefsel van lichte en donkere draden. Daar is kracht noodig om tegen voorspoed bestand te zijn. „’t Zijn sterke beenen die de weelde kunnen dragen”. Wordt de luchthartige door voorspoed overmoedig en zorgeloos, in den godsdienstige wekt levensvreugde allereerst dankbaarheid. Vreugde verheldert den blik en verruimt ons gezichtsveld. Zij opent het hart en lokt uit tot mededeelzaamheid en hartelijkheid: „Zij roept de vriendinnen en geburinnen samen, zeggende: Weest blijde met mij!” (Lukas 15 : 9).

15 April. Onderwerp: *In droeve uren.*

Smart verbittert den oppervlakkigen, zelfzuchtigen mensch, die zich door haar verongelijkt voelt. Verheffend en genezend werkt zij daarentegen als zij diep gevoeld wordt. Een diep menschelijk gevoel, dat zich in tranen lucht, doet haar doordringen in de ziel. „Jesus weende” (Joh. 11 : 35). Zoo wekt zij geestkracht, geestkracht die worstelt tegen het lot, waar dit mogelijk is, die oproeit tegen den stroom. Daardoor wint zij juist aan krachten. Alle groote zielen hebben zich met inspanning een weg gebaand te midden van allerlei hindernissen en het hoofd geboden aan allerlei bezwaren. „Bezwaren zijn dingen om te boven te komen”. Is het leed niet uit den weg te ruimen, dan kan het lijdzaamheid en eenswillendheid kweeken. De Lijder in Gethsemane is daarvan het onsterfelijk voorbeeld (Matt. 26 : 36—46).

„De smart bouwt onze glorieladder op,
Wier gouden sporten onze rampen zijn.”

In de school van het lijden leert men de les van het medelijden. Mededoogen is een der mooiste vruchten van de smart.

22 April. Onderwerp. Tegenover den dood.

Leer en Verb. 42 : 45. „Gij zult in liefde tezamen wonen, zoodat gij zult weenen over het verlies van hen die sterven, en voornamelijk over degenen die geen hoop op een heerlijke opstanding hebben.”

In de vorige lessen hebben wij het gehad over blijde dagen en droeve uren. Door het wisselend levenslot geoefend, leert de mensch zich verplaatsen in allerlei omstandigheden. Hij verwerft zich zoodoende zekere buigzaamheid en elasticiteit van het zieleleven. Wie zoo het hoogste levensdoel voor oogen houdt en daaraan het levenslot dienstbaar maakt, gaat in rustige werkzaamheid den dood tegemoet. Niet met lichtzinnigen overmoed. Evenmin met huiverende vrees. Hij is vast verzekerd, dat het goddelijk leven, dat wij in ons omdragen, niet vernietigd kan worden door den dood.

Bij de oude Christenen bestond een ziekelijk verlangen naar den dood. Zij verwachtten heel spoedig de wederkomst van Christus, die aan heel deze aardsche huishouding een einde maken zou (1 Cor. 7 : 29—31). Zoo hadden ze een minachting van dit aardsche leven. Vandaar een levensbeschouwing, die steeds gericht was op de overzijde van het graf, die in lateren tijd terugkeerde, getuige bijv. het versje van Van Alphen: „Wijk wereldsch gewemel; ik moet naar den hemel, verhinder mij niet”. Dikwijls komt dat ziekelijk verlangen ook voort uit moedeloosheid en levensmoedheid, die weer voortvloeien uit een verlammeende noodlotsleer. Zoo komt menigeen er toe, doorgaans in een vlag van zinsverbijstering, de handen aan zichzelf te slaan. Rustige

w e r k z a a m h e i d is het beste voorbehoedmiddel voor die naar-geestige kwalen.

„Bemin wat blijven zal; alleen wat blijft, heeft waarde,
Het god'lijke in den mensch, het hemelsche op deze aarde,
't Onsterf'lijke in den sterveling”.

Abr. D. A. v. Hoeven Jt.

De gedachte aan den dood wekke ons tot hooger op-prijs-stelling en trouwer gebruik van het leven. Niet „memento mori” (gedenk te sterven) maar „memento vivere” (gedenk te leven) zij onze leus.

29 April. Open.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Eeuwzondag — Belangrijk bericht.

Het ons door President John A. Widtsoe toegezonden Z. S. programma voor den 6den April wordt vervangen door een programma, dat op verlangen van het Eerste Presidentschap der Kerk in alle gemeenten uitgevoerd dient te worden. De nummers van het Z. S. programma, die reeds goed ingestudeerd waren, kunnen in een der andere bijeenkomsten ingelascht worden of bewaard blijven voor inlassching op een volgenden Zondag. Het nieuwe programma is reeds aan de gemeenteleiders toegezonden. Gedrukte programma-boekjes met feestliederen enz. en de Boodschap van het Eerste Presidentschap, benevens een Bericht van President Widtsoe, zullen eerstdaags door het Hoofdkantoor der Zending uitgestuurd worden.

Het a v o n d m a a l s v e r s j e voor April is hetzelfde als voor Maart:

Wijl wij 't verbondsmaal houden saam,
Om Jezus' wil en in Zijn naam,
Laat ons bedenken, nauwgezet,
Of hart en hand zijn vrij van smet.

Gezamenlijke Opzegging voor April.

Johannes 3 vers 5.

„Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg ik u: zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan.”

Onderwerpen voor de Toespraakjes van 2½ minuut.

13 April: 1. Hoe Abraham toonde dat hij onzelfzuchtig was.
(Hij betaalde tienden).

2. Hoe Abraham toonde dat hij trouw was aan God (door zijn gehoorzaamheid: zijn willige offerande enz.)
20. April: 1. Hoe wij trouw kunnen zijn aan den Heere.
2. Waarom iemand die zegeningen verwacht, gewillig moet zijn om plichten te aanvaarden.
27. April: 1. Hoe men het Boek van Mormon dient te lezen om een getuigenis te verkrijgen dat het een Godsboek is. (Onbevangen, met een oog voor zijn eenvoud, voor onopgesmukte leerstellingen: den doop enz. en hoe het strookt met historische feiten; een ernstig en bid-dend verlangen om de goddelijke bron te kennen.
2. Waarom de Heere een ongeschoolde jongen koos in plaats van een geleerde om Zijn Kerk te stichten. (Nederigheid — ontvankelijkheid. Men doet geen nieuwen wijn in oude vaten).

WAT IS HET OVERVLOEDIGE LEVEN?

Zondagsschoolles v/d Evangelieleer-klas, 16 Maart 1930.
Tevens Huisbezoekers-boodschap voor Mei.

Christus zeide: „Ik ben gekomen opdat gij het leven hebbe”. Het leven uit zich in belangstelling in alle dingen, in werkzaamheid, in bevrediging van allerlei aard, in vriendschap, kameraadschap en in liefde. Het uit zich in hoop, geloof en kennis van geestelijke dingen. Het openbaart zich in genoegens, aesthetische waardeering en liefde voor het schoone.

Ezechiël, in zijn visioen van de „Rivier des Levens”, begreep het leven; hij wist wat het beteekende: eerst een stroompje dat tot de enkels reikte, dan tot de knieën, en toen tot de heupen en eindelijk een breede, krachige stroom. Het beteekent een behoorlijk en harmonieus aanpassen aan alle dingen om ons heen, die goed en mooi en waar zijn.

De zwoeger leeft niet. Hij gaat in den morgen uit en hoort de vogels, de voorjaarsboden, in de boomen kwinkelen. De bloemen bloeien op het veld, de heele wereld is vol van muziek, overal. Maar het aardige sleutelbloempje, dat daar op den oever groeit, bevat voor hem geen leven en schoonheid en muziek — dat blijft een sleutelbloempje. Het leven bestaat uit het aantal dingen waarop wij reageeren.

Zooals wij ons leven verruimen door te leeren reageeren op een grooter en grooter verscheidenheid van dingen, zoo versterken en verdiepen wij ons leven door afstand te doen van de grover bevredingen en de dieper bevredigingen te zoeken, de inniger vreugden, die voortvloeien uit het reageeren op de fijner, mooiere, geeste-

lijk eigenschappen, zoo in de natuur als in onze medemenschen.

Hij die overdadig drinkt en toegeeft aan zijn lichaamsbegeerten, verkrijgt zeer zeker bevrediging. Maar wat is deze lichaamsbevrediging vergeleken bij het vertrouwen-genieten van iemands geliefden en vrienden? De opiumschuiver geniet van zijn „zevenden hemel”, maar hij kan nooit de vreugde beleven die voortvloeit uit zelfbeheersching of het meester-zijn van de lagere verlangens.

De vrek verkrijgt ongetwijfeld veel bevrediging als hij gulden na gulden oppot. Zijn leven steekt echter niet gunstig af bij dat van hem die zijn middelen gebruikt om anderen gelukkig te maken. „Het is zaliger te geven dan te ontvangen”. Het is ook voordeeli-ger. Het werpt grooter rente af: levensvreugden die het overvloedige leven vormen.

Niemand die ooit naar een groepje habbelaars en kletstantes ge-luisterd heeft, zal zeggen dat ze geen bevrediging vinden. Soms lijkt het alsof het loon van de kletskous zeer veel voldoening geeft, maar die voldoening haalt niet bij de zielsbevredigende vreugde die men oogst als men de deugden aan den dag stelt van iemand die gevaar loopt verscheurd te worden door kletsgieren.

Eens aan tafel, nadat de moeder den vorigen avond gasten ont-vangen had, een aantal veronderstelde vriendinnen, sprak een zes-tienjarige zoon:

„Moeder, hebben de dames, die hier gisteravond waren, u ooit leed gedaan?”

„Welneen, dat waren allemaal vriendinnen.”

„Is er niet één bij van wie u houdt?”

„Welzeker, mijn jongen, hoe kom je er bij, zoo iets te vragen?”

„Waarom vertelt u dan zulke vreeselijke dingen van hen?”

Die moeder vond sensatie-genot in aftuigende kritiek, maar het is een heel ander soort van bevrediging dan die welke genoten wordt door de vrouw die trouw is aan haar vriendinnen.

De zedelijke of sekse-renegaat moge een zekere dierlijke bevrediging oogsten van zijn gedachten en handelingen, maar de fijnere dingen van den geest zijn hem een gesloten boek.

De mensch die minder mooi profiteert van voordeeltjes, die hem eigenlijk niet toekomen, vindt daarin zekere bevrediging, maar hij zal nimmer de omhoogheffende, opbouwende, en blijvende vol-doening smaken, die tot hem of haar komt die gewillig is een ieder te geven wat hem toekomt en zelf tevreden is met het zijne of het hare.

Politieke en godsdienstige machtzoekers oogsten ongetwijfeld bevrediging, maar wat is die bevrediging vergeleken bij de zielsvrede en zielsvreugde van hem die al zijn krachten ten dienste stelt van de zaak der waarheid en der menschheid? De toejuicing der menigte brengt bevredigingsloon, maar is van voorbijgaanden aard en haalt niet bij dat van hem die zijn liefdeswerk onopge-merkt verricht.

„Die zijne ziel vindt, zal dezelve verliezen; en die zijne ziel zal verloren hebben om mijnentwil, zal dezelve vinden.”

Dit gezegde is wáár in zooveel levens-fasen (ontwikkelings-trappen) dat men zou kunnen zeggen dat het 't grondbeginsel voor het vinden van het grootere leven is:

1. Wij laten lichaamsbegeerten varen voor aesthetische (schoonheids-) en geestelijke vreugden.

2. Wij laten hebzucht en zelfzucht varen voor dienstbetoon en altruïsme (naasteliefde).

3. Bijgeloovige en afgesleten denkbeelden geven wij prijs voor een volle kennis der waarheid.

4. De vreugde van liefhebbend dienstbetoon wordt nooit beleeft voordat men bereid is de voorbijgaande zelfzuchtsgenoe-gens prijs te geven.

Het goede leven bestaat niet hierin dat men den mensch in den hemel zet, maar daarin dat men den hemel in den mensch zet. Niet hierin dat men een zondig mensch in een wetbetrachtende maatschappij zet, maar daarin dat men de wet Gods in zijn hart en in zijn gemoed schrijft. De eigenlijke vraag is niet, wat wij doen onder dwang van buiten af, maar: wat doen wij uit innerkeuze? Het goede leven bestaat niet in veranderde omstandigheden, maar in die hartsverandering die ons onder alle omstandigheden in den levensstrijd doet winnen.

Is het „eeuwige leven” het overvloedige leven?

Voor de Zondagsschoolles:

Teksten: Johannes 1 : 4, 3 : 30; 5 : 26; 11 : 25; 14 : 6.

Leervragen.

1. Hoe verklaart gij het gezegde van Jezus: „Ik ben gekomen opdat gij het leven hebbe”? Joh. 10 : 10.

(Zie ook Lukas 12 : 15. „Ziet toe en wacht u van de gierigheid: want het is niet in den overvloed gelegen, dat iemand leeft uit zijn goederen”. Nieuwer vertaling: „Want iemands leven is niet in den overvloed zijner goederen gelegen”.)

2. Hoe kunnen wij ons levensveld, ons leefterrein, uitbreiden?

3. Hoe kunnen wij het leven verdiepen en versterken?

4. Hoe kunnen wij het goede leven beschermen en waarborgen tegen gevaar?

5. „Hij die zijn leven wil behouden, moet het verliezen.” Noem verschillende voorbeelden op, die aantoonen dat dit waar is in allerlei fasen of ontwikkelingsstrappen des levens.

(Uit het Engelsch.)

EEN GEILLUSTREERDE JUBEL-STER.

De STER van 15 April zal een verlucht feestnummer zijn, waarin de Jubileum-boodschap van het Eerste Presidentschap en speciale artikelen van President en Zuster John A. Widtsoe zullen verschijnen. Verlangt ge enkele nummers ter verspreiding? Wij zullen een aantal extra-exemplaren afdrucken, die zonder prijsverhooging verkrijgbaar zullen zijn.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Redactie: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: WARREN H. PERRY

HET VISIOEN.

Engelsche woorden van Evan Stephens.

Hollandsche woorden van K.

(Aanteekening: Tien jaar geleden schreef en componeerde de eerbiedwaardige oude leider van het Tabernakel-koor te Salt Lake City onder bovenstaanden titel een gewijde historische cantate, speciaal voor het eeuwfeest van het Visioen, den jeugdigen profeet Joseph Smith gegeven, waarin de Vader en de Zoon, in eigen persoon, verschenen, het Eeuwige Evangelie op aarde herstellend en openend „De Bedeeling van de Volheid der Tijden”. Gedeelten van deze cantate zijn bij verschillende gelegenheden in de Nederlandsche Zending gezongen, maar de tekst is nog nooit in de Ster verschenen. Nu de Kerk andermaal een eeuwfeest viert, ditmaal dat van hare stichting, leek het ons niet ongeschikt, een vertaling van het „Visioen” in ons Aprilnummer te laten verschijnen).

No. I. Voorspel: „Zachtkens wekt de morgen”.

Vrouwenstemmen.

Zachtkens wekt de morgen 't zangkoor in het bosch,
Als zijn eerste blozen kleurt den bladerdos;
Streelt met fluisterbriesje struik en blad en riet,
Nopend vink en lijster tot een vreugdelied.
't Ruischen van het loover klinkt harmonisch zacht
Bij het weidsche welkom dat de zon begroet,
Die aan 'd oosterkimme, vol van gloed en pracht,
Zegepralend rijst — het nachtfloers vlieden doet.

Wuift met loofbanieren, o gij woudgeboomt',
Wuift en groet den uchtend, die zoo grootsch daar gloort;
's Menschen nacht gaat vlieden nu het heilslicht stroomt,
Waarin straks de wereld vindt haar weergeboomt'.

Mannenstemmen.

En gij morgenstarren die daar wijkt, bedeesd,
Toeft en zingt weer mede als eens in 't machtig lied,
Toen de hemelzonen juichten, blij van geest,
Toen zij 's menschen heilsstaat merkten in 't verschiet.

Vrouwenstemmen.

En o aard' die diep in zoud' en duister laagt,
Toen geen openbaring tot u kwam gedaald,
Wijl uw kroost, door twijfel en onvree geplaagd,
Van het licht der waarheid lang was afgedwaald,

Vol koor.

Wekt uw melodieën, myriadenkoor,
 D' allerschoonsche wijsjes die de schepping kent,
 Laat verborgen snaren streelen hart en oor,
 Op den mooisten morgen van uw liefste lent'.
 En gij, Bosch, hoe heilig zijn uw lomperpaân,
 Heilig en gezegend, immer en altoos,
 Al uw gras en bloemen, al uw mos en blaân,
 Al wat aâmt dat in u zich een woning koos.
 D' uitverkoren plek zijt gij op heel het land,
 Waar de Vader met den Zoon eerlang verschijnt,
 En hersteld zal worden de gemeenschapsband
 Tusschen God en mensch, wijl duisternis verdwijnt.
 Hier bidt straks een knaap op kinderlijken toon,
 Of de wil des Vaders aan hem word' onthuld,
 Hier zal 't heilig antwoord klinken van den Zoon,
 Hier wordt Schriftbelofte van 't verleên vervuld.

„Zachtkens wekt de morgen 't zangkoor in het bosch" etc., herhaling van de eerste twaalf regels in vol koor tot het einde van de prelude.)

No. 2. „Mijn ziele, zij smacht”.**Solo (Joseph):**

Mijn ziele, zij smacht — zij smacht naar kennis:

Kennis van God: den waren God.

Waar haar te vinden, Waar haar te vinden?

De wijze en geleerde roept: „Ziet, hiér is Christus, dáar is Hij”.

De menigte roept luid om hulp, maar vindt haar niet. Moeit'

{in plaats van vreê:

In plaats van liefde: haat; duisternis voor licht!

Koor, in de verte gehoord, tijdens den solo:

Wij zijn zondaars, arm, behoeftig, dolen immer in den nacht,

Dwalen immer, vol van twijfel — blind en hulpeloos geslacht.

Haast U, Heere, en zend Uw Geest ons, toon Uzelf en wonder-
 {macht.

Solo met koor (Joseph):

Mijn ziele, zij smacht — zij smacht naar kennis,

Kennis van God; den waren God.

Waar haar te vinden? Waar haar te vinden?

No. 3. „Zoekt en gij zult vinden”.**Mannenkoor:**

„Zoekt, zoekt en gij vindt, klopt en dan wordt open u gedaan”.

No. 4. „Als iemand uwer wijsheid ontbreekt”.

(Jacobus 1: 5.)

Recitatief (Joseph), alsof hij leest:

„Als iemand uwer wijsheid ontbreekt, hij vrage God,

Die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt,
En zij wordt hem gegeven”.

No. 5. „Naar 't lieflijk lommer van het bosch”.

Aria (Joseph):

Naar 't lieflijk lommer van het bosch,
Waar nooit een voetstap kreukt het mos,
Dáarheen zal 'k gaan.

Daar zal ik smeeken, vol ontzag,
Zijn gunst' en liefd': of 'k wéten mag —
In 't hart verstaán.

Verstaan: Hij leeft en neigt Zijn oor,
Zelfs als een kind Hem vraagt gehoor,
Zoekt licht en troost.

Verstaan: Hij mint mij en Hij let
Op 't needrig, kinderlijk gebed
Van al Zijn kroost.

No. 6. „O, zoete eenvoudigheid”.

Koor:

O, zoete eenvoudigheid des kinds!
Hij buigt zich needrig neder, ginds.
Door looverdak en hemelboog
Stijgt vol geloof zijn bede omhoog,
Onwrikbaar als een rots.

Van alle vrees en twijfel vrij,
Vraagt hij om wijsheid, onderricht,
Waar toch de rechte heilsweg zij,
Opdat hij zie eens 't aangezicht
Zijns Vaders en zijns Gods.

No. 7. „Wijsheid ontbreekt mij”.

Solo (Joseph):

Wijsheid ontbreekt mij, Vader, die mij hoort,
Mijn dierbre Heiland, leid mij met Uw woord.
Leid m' uit verwarring, die mijn ziel omstrikt,
Leid m' uit het duister, voelbaar nu verdikt,
Naar licht en zielevreë.

Waar is, o Heer, het pad dat tot U leidt?
Waar is de weg die twijfelaars bevrijdt?
Vraagt en g' ontvangt, zoo luidt Uw heilsgedod,
Hoor nu Uw kind, mijn goedertieren God,
Verhoor mijn hartebeë.

Koor van Engelen-vertellers:

Maar ziet!
De duistere machten, o, z' omringen hem!

Zij winnen veld! Zij stillen zijne stem!
 Heer, zend hem hulp! hem nieuwe krachten geef,
 Dat, onversaagd, hij 't schrikkuur overleev'.

Joseph (zwakjes):

Leid m' uit verwarring, die mijn ziel omstrikt,
 Leid m' uit het duister, voelbaar nu verdikt,
 Naar licht en zielevreê.

Koor (Vertellers). Vrouwenstemmen:

En nu!
 Heller dan 't zonneshoon, straalt van den hemelboog
 Een zuivre lichtpilaar!

Mannenstemmen.

En daar — de Vader en de Zoon,
 Ziet! dalen van omhoog: Volheerlijk Paar!

Allen:

De duistere machten vliên!
 D' ontroerde knaap aanschouwt
 Twee Wezens, gloed-omstraald
 Wijl hij
 Op zijn gebogen kniën,
 Nogmaals zijn wensch ontvouwt,
 Zijn bede om licht herhaalt.

Solo (Joseph):

„Waar is, o Heer, het pad dat tot U leidt?
 Waar is de weg die twijfelaars bevrijdt?
 Vraagt en g' ontvangt, zoo luidt Uw heilsgebod,
 Antwoord mij nu, mijn goedertieren God,
 Uw kind komt hier tot U.

Koor, Vertellers (gemeenschappelijk, pp.):

Des Vaders liefdestem
 Geeft antwoord, wonderteêr:
 „Joseph, Deze is Mijn Geliefde Zoon,
 Hoor Hem”.

O, prijst den Heer!

De Heilige die stierf, en overwon, heeft op 't geloofsgebed
 Uit zuivre hartebron, liefdrijk gelet.

No. 8. De Boodschap: „Verdwaald is heel de schaar”.

Koor (Mannen-vertellers, gemeenschappelijk):

Verdwaald is heel de schaar, verdoold van 't waarheidslicht.
 Treed toe tot d' een noch d' aâr, want voor God's rein gezicht
 Is gruwelijk hetgeen geleerd wordt en beleên.

De huurlingpriester leidt zijn kudde op leugenpaân,
En zijn godzaligheid is niets dan ijdele waan.
Zijn heiligheid is voos, onecht en krachteloos.

Als waarheid wordt verkond, leer die de mensch verzon.
Men eert Mij met den mond, maar niet uit hartebron.

Treed nergens toe, maar vraag Gods raadswil, onbevreesd,
Zooals gij deedt vandaag, met kinderlijken geest.
Houd wat uw bidden won: een open waarheidsbron.

(Pauze, waarin zachte muziek wegsterft, die voorstelt het weder ten hemel varen van de Hemelwezens.)

De knaap gaf acht op 't woord.

No. 9. „Wijl de knaap in heil'ge ontroering”.

Koor (in harmonie):

En wijl de knaap in heil'ge ontroering staart,
Onttrekt zich 't licht, en wordt door hem ontwaard
Dat hij nog steeds ten hemel blikte, ver-af.....
Ver-af: maar nader, dichterbij voortaan.

Want ziet! de Meester liet wijd open staan,
Ook heden nog, de poorten daar omhoog,
Waardoor „Een andere Engel” aardwaarts vloog
En bracht het Eeuwig Evangelie mettertijd,
Dat nimmermeer verdwijnen zou. Zoo zij 't!

No. 10. „O, zaal'ge gemeenschap”.

Koor of Trio (Vrouwenstemmen):

O, zaal'ge gemeenschap, die d' aard' en den hemel
Vereenigt: nu 't menschedom weer Godsspraak geniet,
Een richtsnoer en leiddraad in 't aardse gewemel,
Die d' Eeuwige Liefde genadig voorziet.

O, zalige dagen waarin wij nu leven,
Nu Vader en Zoon zijn verschenen op aard',
Om d' Afloop-Bedeeling haar intree te geven
Met d' inblijde boodschap die toen werd verklaard.

O zaal'ge gemeenschap, die mogelijk deed worden
'T' ontvangen den Heiligen Geest, welk' ons dringt
Met kennis, getuignis en liefd' ons te gorden
Op 't heilspad dat eeuwig opstreven bedingt.

O, zalige dagen, enz., enz.

No. 11. Naspel. „De stemme Gods wordt weer gehoord”.

Koor (Vergaderden en koor):

De stemme Gods wordt weer gehoord,
Het zwijgen is verbroken;

De vloek der duisternis verzwoond:
't Heilslicht is weer ontstoken.
Verheugt u, levenden en doôn!
Uw heil, uw zieleheeling,
Begint opnieuw bij 't morgenrood
Der laatste tijdsbedeeling.

No. 12. Finale. „Juichzingt Hosanna“.

Solo (met vol koor):

Juicht-zingt Hosanna! Zingt en juicht!
Tot al 't geschaapne, samen,
In eeuw'ge hallels lof betuigt:
Eén grootsch en machtig Amen.
Hosanna! Amen.

EEN „ALS” VOOR MEISJES.

Als jij j' aantrekkelijk en smaakvol weet te kleeden,
Doch nimmer tot gepronk en opschik overgaat,
Als je kunt zwemmen, roeien, flink van lijf en leden,
Maar nooit d' aanvalligheên van 't vrouw-zijn varen laat;
Als je kunt dansen, zonder dansersmanie, netjes,
Kunt spelen, maar te veel maal j' er niet om,
Genieten vriendenliefde zonder flirtenpretjes,
Zorg dragen voor den zwakke en d' ouderdom;
Als je het Fransch, 't Grieksch en 't Latijnsch kunt leeren,
En toch niet weet, pedanterig te doen,
Als je satijn kunt drage' of zijden kleeren,
En niet je neus optrekt voor keper en katoen;
Als je 't met zaag en hamer weet te klaren,
Zoo noodig 't werk doet van een manspersoon,
Kunt zingen als men 't vraagt, zonder bezwaren,
Uitstijgen boven smaad en snauwen en gehoon;
Als je goed koken kunt zoowel als lekker eten,
Goed naaien kunt en oogen hebt voor stof,
Als j' een vriendin kunt zijn en grieven kunt vergeten,
Een meisjes dat men mint, want z' oogst een ieders lof;
Als mettertijd, wellicht, j' ontmoet den „waren broeder”,
Huwte en een nestje bouwt, heel heilig, met jouw man,
En wordt de ziel van 't huis, een trouwe gade en moeder,
Dan volg je taanlijk wel, dunkt mij, het groote plan,
't Plan dat ontwikkeld is in d' eeuwenreeks voor dezen,
En win je 't allerbeste uit 's levens overvloed,
Dan zal je, meisjelief, 't model der wijzen wezen,
Dan zal je 'n vrouw zijn wie de wereld hulde doet.

Uit het Engelsch.

K.

GEZIN EN GEZONDHEID.

Voor de Zusters-Hulpvereniging — de 3e les der maand.

Gezinsleiding als een beroep. Les No. 1.

Het gewicht van gezinsleiding: De huisvrouw die haar gezin het beste beheert, oefent alleszins een geleerd beroep uit, het grootste beroep op aarde. Want zij moet plannen maken, leiden, optreden, werkzaamheden verrichten, waarbij in meerdere of mindere mate al de bekende wetenschappen en kunsten te pas komen. Aan haar verstandig beleid zijn ook de fijnere geestelijke krachten toevertrouwd, die het persoonlijk geluk van den man kunnen maken of breken en zijne zielszaligheid beïnvloeden.

Het gewicht van dit werk, wat de zorg voor de kinderen betreft, is moeilijk te overschatten. Mevrouw Fisher legt de groote verantwoordelijkheid van ouders bloot waar zij zegt: „Wij hadden heel wel het bouwen van spoorbruggen kunnen ondernemen, zelfs waar het leven van menigten ervan afhing; wij hadden advocaten kunnen worden en de maatschappelijke zaken der menschen in het reine kunnen brengen; ja zelfs als dokters over hunne lichaamsgezondheid kunnen waken. Maar verantwoordelijk te zijn tegenover God, de samenleving en de betrokken ziel, voor de gezondheid, het geluk, den zedelijken groei en het van-nut-zijn eener menschelijke ziel, welken denkenden ouders heeft dat geen oogeblikken gebaard van hevige verschrikking?”

Voorbereiding noodig: Kan een weldenkend mensch gevoelen dat dit gewichtig werk ondernomen dient te worden bij het huwelijk door meisjes die het er maar op wagen, die verwachten dat het „moederlijk instinct” het ontbrekende wel zal aanvullen? Wij zouden geen dokter willen hebben, die enkel op zijn „instinct” vertrouwd. Een dokter moet jarenlang een speciale studie volgen en strenge examens ondergaan voordat hij zelfs maar de geringste lichaamsziekten behandelen mag. Toch worden meisjes moeder zonder ter nauwernood een uurlang de „grootste taak ter wereld”: het Moederschap, bestudeerd te hebben. Gevoelt ge niet dat al de lange jaren der jeugd gewijd dienden te worden aan het voorbereiden, op een aangename maar ernstige wijze, op dit mooie werk van moeder-zijn en gezinsleiding? En dat door heel het leven heen de vrouw op haar *qui-vive* dient te zijn om zich beter te bekwamen voor het verrichten van deze, haar door God gegeven zorg? Men kan er nooit te veel voor weten. Buiten kwestie is het even zoo noodig dat de vrouw die voedsel moet uitkiezen en kleeding en kunstwerken, voor het hoogste welzijn van een huisgezin — onderwijs en oefening ontvangt, als dat de landbouwer, de fabrikant of de artiest, welke die dingen produceeren, noodig hebben te studeeren. Ouderschap dient bestudeerd te worden zoowel als eenig ander beroep.

Hoe zich voor te bereiden voor gezinsleiding: Hoe kan de hedendaagsche jongevrouw zich voorbereiden voor hare natuurlijke plaats als gezinsleidster? Zij dient tehuis te werken, zoo mogelijk, als Moeders rechterhand. Daar kan ze leeren, door werkdadige eerstehandsondervinding, de methoden en de praktijk van het gezinsleiden. Maar Moeder heeft geen tijd (en het meisje evenmin) om zich met de theorie zoowel als met de praktijk in te laten — zelfs al weet Moeder het. Zoo de scholen moeten deze huiselijke training aanvullen en jongens en meisjes inwikkelen in de waarheden, waarvan ze in hun latere leven het grootste gebruik zullen maken. Alle waarheid is goed, maar het leven is zoo vluchtig, dat men het allerbeste er uit kiezen moet. Wij dienen er op aan te dringen als ouders, dat bij het onderwijs onze meisjes de gelegenheid krijgen om deze allergewichtigste onderwerpen te bestudeeren tijdens hare beste schooljaren. Scholen zijn er om de jeugd voor het leven voor te bereiden, en ze vervullen hunne volle functie niet als de kinderen geen voorbereiding krijgen voor het ware leven.

Groei is leven: Zij die thans moeders en grootmoeders zijn, behoeven zich niet misdeeld te achten omdat de scholen in haar dagen die dingen niet leerden. Evenmin moeten zij denken, waar zij die onderwerpen niet bestudeerd hebben, dat daarom de meisjes van heden het niet hoeven te doen. God eischt van al Zijn kinderen, dat zij een goed gebruik maken van hun gelegenheden, of die veel of weinig zijn. Velen onzer grootmoeders waren degelijke gezinsleidsters, flinke moeders, maar velen, zeer velen moesten hun les leeren in de harde school der ondervinding. Ze maakten vele fouten, die voorkómen hadden kunnen worden. Hare dochters kunnen in het leven aanvangen met een groot deel van de wijsheid, waarmede haar moeders eindigden. De dochters gaan voort, verbeteren zich, ze leeren nieuwe lessen. Stilstand is achteruitgang.

Het mooie van huiswerk: Men zou een boek kunnen schrijven over het mooie en het voordeelige van huiswerk. Geen mannenwerk kan de zielsbevrediging geven of de volmaakte vreugden welke een moeder beleeft die een nobel huisgezin bestuurt. En ze hoeft geen huissloof te wezen. Met behoorlijke oefening kan geslaaf vermeden worden.

Het meisje moet haar taak met evengrooten ernst leeren als de jongen de zijne. Hierbij kunnen de hedendaagsche moeders veel doen om huiswerk zoo aangenaam mogelijk te maken.

Tracht iederen dag iets opbouwends en leerzaams te vinden voor uw geliefden en aarzelt niet uw dochter en haar vriendin toe te spreken over dit gedeelte van uwe huiselijke taak. Wat we zoeken vinden wij ook. Is het ontwikkeling — die staat aan uw deur. Wilt ge haar binnenlaten?
